

Sygn. akt I C 3255/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Martyna Lubieniecka-Kiljańska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Spraw Zagranicznych

o zapłatę

I. powództwo oddała w całości;

II. zasądza od W. G. na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Spraw Zagranicznych kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt **IC 3255/13**

UZASADNIENIE

Powód W. G. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Spraw Zagranicznych domagając się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 3.852,00 zł tytułem odszkodowania za utracone korzyści wraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że swoje roszczenie wiąże z brakiem informacji ze strony pozwanego odnośnie złożenia do depozytu kwoty 15.000, 00 zł orzeczonej przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu. Ponadto wyjaśnił, iż powstała strata wiąże się z brakiem możliwości dysponowania powyższa kwota, którą mógłby przeznaczyć na cele inwestycyjne.

Dowód: pozew datowany na dzień 23 grudnia 2013 r. wraz z załącznikami-k.1-3.

Pismem procesowym z dnia 27 stycznia 2014 r. w odpowiedzi na zarządzenie Sądu powód wniósł dodatkowo o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 1.219,51 zł wraz z odsetkami ustawowych od kwoty 4.697,00 zł.

Dowód: pismo procesowe wraz z załącznikami-k.5-13.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 kwietnia 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezprzedmiotowego, a także zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W motywach uzasadnienia pozwany podniósł, iż powód na podstawie art. 6 k.c. nie udowodnił wysokości szkody w postaci utraconych korzyści oraz w związku z brakiem informacji o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu. Ponadto wskazał, iż powód miał wiedzę na ten temat z uwagi na korespondencję prowadzoną pomiędzy nim a pozwany.

Dowód: odpowiedź na pozew wraz z załącznikami-k.22-42.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 29 września 2009 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka w sprawie W. G. p. Polsce zobowiązał pozwanego do zapłaty na rzecz powoda kwoty 15.000,00 zł.

Dowód: wyrok- k.29-33.

Następnie pozwany podjął działania zmierzające do ustalenia numeru rachunku bankowego powoda, jednak powód nie odpowiedział na to wezwanie.

Dowód: pismo wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 20 listopada 2009 r.-k.34-34v., pismo wraz z potwierdzeniem odbioru z dnia 6 stycznia 2010 r.-k.35-35v.

Pozwany pismem z dnia 29 marca 2011 r. wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwoty ww.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie zezwolił na złożenie przedmiotu do depozytu.

Dowód: postanowienie-k.37.

W dniu 4 maja 2011 r. powód wniósł apelację od powyższego postanowienia wskazując, że niniejsza sprawa powinna być rozpoznawana przed Sądem Okręgowym w związku z faktem, iż zgłoszone roszczenie dotyczą szkód materialnych i zadośćuczynienia.

Dowód: apelacja powoda-k.38v-39.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowił oddalić zażalenie.

Dowód: postanowienie-k.39v-41v.

W dniu 23 stycznia 2013 r. W. G. wniósł o wydanie mu z depozytu sądowego kwoty złożonej przez uczestnika, wskazując jednocześnie nr swojego rachunku bankowego.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie postanowił wypłacić powodowi z depozytu sądowego kwotę 15.000,00 zł.

Dowód: postanowienie-k.42v.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony, które uznane zostały za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż w ocenie powoda w związku z brakiem poinformowania przez pozwanego o złożeniu świadczenia przyznanego mu wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu do depozytu sądowego i z tego tytułu poniósł szkodę powołując się na zapis art. 468 § 2 k.c.

Warunkiem odpowiedzialności odszkodowawczej jest zaistnienie zdarzenia powodującego szkodę, samej szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem a szkodą (przepis art. 361 k.c.). Rolą powoda w procesie było udowodnienie istnienia szkody i jej wysokości (art. 6 k.c.), w tym w zakresie deklarowanych przez niego strat z tytułu bliżej nieokreślonych planów inwestycyjnych oraz braku osiągnięcia korzyści z tego tytułu od dnia 28 maja 2011 r. w wysokości 3.852 zł. Powód, jak słusznie zwraca uwagę pozwany, zadaniu temu nie sprostał. Nie wskazał żadnych konkretnych strat doznanych przez niego na skutek braku informacji odnośnie ustanowienia depozytu sądowego. Ponadto podkreślenia wymaga, iż pozwany podjął szereg działań zmierzających do realizacji zobowiązania nałożonego wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka prowadząc korespondencję z powodem. Wskazana korespondencja była odbierana przez powoda czego dowodem są potwierdzenia odbioru w miejscu jego zamieszkania. W związku, z czym powód miał pełną świadomość i możliwość odbioru świadczenia od pozwanego. Konsekwencją takiej postawy powoda było złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, o czym powód również został poinformowany z depozytu. Tym samym uznać należało, że powód nie poniósł żadnej szkody – realnej ani w postaci utraconych korzyści - z tytułu rzekomego braku poinformowania o ustanowieniu depozytu sądowego. W takiej sytuacji w ocenie Sądu za bezprzedmiotowymi należy uznać zarzuty powoda wobec pozwanego, który wykonał swoje obowiązki z należytą starannością wymaganą w tego rodzaju sprawach.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji orzeczenia

Jako podstawę orzeczenia o kosztach przyjęto art. 98 k.p.c. oraz przepisy Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).(pkt. 2 sentencji orzeczenia)

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego oraz powodowi z pouczeniem.